

20 iulie – 26 iulie

Mila și dreptatea în cărțile Psalmii și Proverbele

Textul de memorat: „Faceți dreptate celui slab și orfanului, dați dreptate nenorocitului și săracului, scăpați pe cel nevoiaș și lipsit, izbăviți-i din mâna celor răi.” (Psalmii 82:3,4)

Cărțile Psalmii și Proverbele ne prezintă experiența trăirii cu Dumnezeu în lucrurile obișnuite ale vieții, nu doar în momentele de închinare sau de activități religioase. Cartea Proverbele ne oferă înțelepciune practică - de la relații și familie până la afaceri și conducere -, iar cartea Psalmii este o colecție de cântece care acoperă o varietate de emoții și experiențe spirituale, de la plângeri până la laude pline de triumf și tot ce poate fi cuprins între acestea. Este ușor să observăm că, în toate aspectele și experiențele vieții noastre, ar trebui să se vadă credința, faptul că știm că Dumnezeu ne iubește și Se îngrijește de fiecare aspect al vieții noastre.

Dacă medităm asupra vieții în această lume căzută, nu se poate să nu vedem nedreptatea care pătrunde adânc în condiția omului. De fapt, în mod repetat se spune că Dumnezeu vede toată nedreptatea și încearcă să o elimine. El este speranța celor fără speranță.

Deși putem atinge doar puțin din ceea ce găsim în aceste cărți pe acest subiect, poate că această lecție ne va inspira să fim mai activi, venind în întâmpinarea nevoilor celor săraci, asupriți și celor uitați care pot fi găsiți pretutindeni în jurul nostru și pe care avem datoria să îi ajutăm.

Duminică, 21 iulie – Psalmii: cântece de speranță pentru cei oprimați

Dumnezeu îi vede și îi aude pe cei asupriți și în necaz. Adesea, în psalmi auzim strigătele unora care s-au încrezut în Dumnezeu și nu li se face dreptate. Afirmările despre bunătatea, dreptatea și puterea lui Dumnezeu pot părea că pălesc în fața nedreptății și asupririi pe care acești oameni le văd sau le simt.

Totuși psalmii sunt cântecele celor care continuă să cânte. Viața lor nu s-a stins și nici credința lor. Încă este speranță și ei strigă la Dumnezeu ca El să acționeze înainte de a fi prea târziu, înainte ca răul să triumfe, înainte ca toți cei asupriți să fie distruși de greutatea răului adus asupra lor. Scriitorii psalmilor încearcă să facă legătura între asigurarea credinței lor și încercările și tragediile vieții.

1. Citește Psalmii 9:7-9,13-20. Îți poți imagina situația lui David când a scris acest psalm? Dar tensiunea dintre credința lui în bunătatea lui Dumnezeu și experiența prin care trecea? Te-ai luptat și tu să-ți păstrezi credința când ai trecut printr-o încercare grea?

În toți psalmii, răspunsul repetat la această tensiune este speranța și făgăduința judecării bune și drepte a lui Dumnezeu. Răul și nedreptatea pot părea să triumfe pentru moment, dar Dumnezeu îi va judeca pe răufăcători și pe cei nedrepti. Ei vor fi pedepsiți, iar celor ce au suferit și au fost asupriți li se va face dreptate și vor fi reînnoiți.

În cartea *Meditații la Psalmi*, C.S. Lewis descrie uimirea sa inițială văzând entuziasmul și dorința nespuse după judecata lui Dumnezeu exprimate în mod repetat în Psalmi. Observând că mulți cititori ai Bibliei de astăzi consideră judecata ca fiind ceva de temut și, având în minte perspectiva iudaică asupra judecării, el scrie următoarele: „Mii de oameni care au fost deposedați de averile lor și care au toată dreptatea de partea lor vor fi, în sfârșit, auziți. Desigur, lor nu le este teamă de judecată. Ei știu că probele lor sunt incontestabile - numai să fie auzite. Vor fi, în sfârșit, când Dumnezeu vine să judece.” - *Meditații la Psalmi*, Ed. Humanitas, 2013, p. 25

În cartea Psalmii vedem speranță pentru cei asupriți, chiar și acum, în suferința și dezamăgirile lor prezente.

Ce motive avem să privim judecata ca pe ceva pozitiv și nu ceva de care să ne fie frică?

Luni, 22 iulie – „Doamne, fă ceva!”

2. Citește Psalmul 82. Care este mesajul pentru noi?

În ciuda legilor și regulilor sociale date de Dumnezeu, în diferite momente ale istoriei lor, israeliții nu au trăit conform cu planul divin. Foarte curând, au ajuns la fel ca națiunile din jur în ce privește nedreptatea și asuprirea. Conducătorii și judecătorii își căutau doar interesul propriu și puteau fi cumpărați prin mită. Fără a avea tribunale care să îi protejeze, oamenii de rând, și în special cei săraci, erau supuși exploatării.

Psalmul 82 este un răspuns la o astfel de situație. Aici, Dumnezeu este prezentat ca Judecător suprem și vedem o scenă în care El îi judecă pe conducători și chiar pe judecătorii poporului. Acest psalm scoate în evidență faptul că cei care au astfel de poziții în societate „sunt rânduiți să lucreze ca judecători sub autoritatea Lui” (vezi Ellen G. White, *Profeți și regi*, p. 198). Ei sunt în acea poziție și își fac lucrarea ca reprezentanți și subordonați ai lui Dumnezeu. Din perspectiva psalmistului, dreptatea lui Dumnezeu este un model pentru cum ar trebui să funcționeze dreptatea omenească și, în același timp, ne oferă un etalon după care va fi judecată dreptatea sau nedreptatea și cei care o fac.

Psalmul se încheie cu un apel ca Dumnezeu să acționeze (Psalmii 82:8), să intervină și să oprească nedreptatea care era prevalentă în toată țara. La fel ca în mulți alți psalmi, aici se fac auziți cei fără glas și asupriți, cei a căror voce a fost redusă la tăcere de sistemele nedrepte în care trăiau și lucrau.

Psalmul 82 face apel al Dumnezeu, în poziția Sa de Judecător suprem și Conducător al universului și al tuturor națiunilor. Nu există tribunal sau autoritate mai înaltă la care să se poată face un astfel de apel. Este dată asigurarea că, atunci când tribunalele pământești nu ascultă sau nu iau seama la strigătele săracilor și ale celor asupriți, cum se întâmplă adesea, există încă o șansă incontestabilă de a striga după ajutor.

În unele momente din viață, poate că suntem noi înșine victime ale nedreptății, alteori poate că noi suntem cei care fac nedreptate sau profită de pe urma ei. În pasaje ca Psalmul 82, putem găsi pricepere și înțelepciune, dacă suntem asupriți sau dacă noi asuprim. Dumnezeu este preocupat și de judecătorii nedrepti, descriindu-i ca fiii ai Lui și dorind ca ei să aleagă o viață mai bună (Psalmii 82:6). Astfel, vedem că există speranță și pentru cei care sunt în tabăra asupritorilor, dacă vor permite să fie schimbați.

Marti, 23 iulie – Angajamentul unui împărat

3. Deși Psalmul 101 a fost scris pentru conducători, ce sfat important putem lua din el pentru noi înșine, oricare ar fi poziția noastră?

Se crede că aceste versete au fost compuse de David la începutul domniei sale ca împărat al lui Israel. Posibil să fi fost adaptate din angajamentele pe care le-a luat când a devenit împărat. În experiența sa ca luptător pentru Saul și apoi ca fugăr, el a simțit pe propria piele cât de mult rău poate face națiunii și familiei un împărat care o ia pe o cale greșită. David hotărâse să nu fie un astfel de conducător.

Probabil că puțini dintre noi sunt conducători politici sau naționali, dar toți avem posibilitatea de a-i influența și încuraja pe ceilalți. Poate la locul de muncă, prin implicare în societate, în familie sau la biserică. Ellen G. White spune: „Angajamentele lui David consemnate în Psalmul 101 trebuie să fie angajamentele tuturor acelorora asupra cărora se află răspunderile vegherii influențelor din cămin.” - *Sfaturi pentru părinți, educatori și elevi*, p. 119

Atunci când avem ocazia, ar trebui să fim pregătiți să le dăm sugestii și să înălțăm aceste principii înaintea celor care ocupă poziții de conducere. Toți, acolo unde ne aflăm și în cercul nostru de influență, avem ocazia de a aplica principiile lui David de conducere pentru a putea fi o binecuvântare pentru ceilalți.

Punctul de început pentru David a fost proslăvirea lui Dumnezeu pentru harul și dreptatea Sa (Psalmii 101:1), care, de altfel, a devenit temelia pentru tot ce încerca David să realizeze prin conducerea sa. El a căutat să învețe și să practice aceste trăsături în viața și în activitatea sa. Pentru aceasta, el trebuia să se împotrivescă ispitelor de a comite rele, de a se lăsa corupt sau de a nu fi cinstit, care sunt capcane speciale pentru cei aflați în poziții de putere și conducere.

Știind cât de importanți erau sfătuitoarii buni care să îl ajute să facă binele, David promite în mod solemn să caute sfătuitoari demni de încredere și să numească slujbași sinceri. Conducerea lui a fost marcată de dreptate și milă, care s-au văzut chiar și la cei care lucrau cu și pentru el.

Poate că noi nu suntem în poziția de a avea sfătuitoari și slujbași, dar cum putem face ca viața noastră să fie o influență care să îi ajute pe alții să trăiască și să conducă cu dreptate și milă față de cei în nevoie?

Miercuri, 24 iulie – „A umbla cu Dumnezeu”

Pe măsură ce ne apropiem de sfârșitul cărții Psalmii, strigătele de laudă sunt tot mai puternice. Ultimii cinci psalmi încep cu porunca simplă și directă: „Lăudați pe Domnul!”, iar Psalmul 146 se concentrează în mod special asupra preocupării lui Dumnezeu pentru cei săraci și asupriți ca motiv principal al acestor laude.

4. Ce mesaj găsim în Psalmul 146, în special în versetele 5-9?

Cu aceeași certitudine cu care scrie că Dumnezeu este Creatorul acestei lumi (vers. 6), acest psalm descrie lucrarea continuă a lui Dumnezeu în această lume ca judecător, ocrotitor, eliberator, vindecător, ajutor și apărător - toate acestea fiind concentrate asupra oamenilor care au în mod special nevoie de acest ajutor. Este o prezentare plină de inspirație a ceea ce Dumnezeu face și dorește să facă în viețile noastre, în societate și în lumea noastră.

Uneori ne gândim să ne îngrijim de cei în nevoie pentru că Dumnezeu ne-a spus să facem astfel. Dar Psalmul 146 spune că Dumnezeu deja face acest lucru, și noi suntem invitați să ne alăturăm Lui. Când facem eforturi împotriva sărăciei, asuprii și bolii, atunci cu adevărat lucrăm cu Dumnezeu și îndeplinim planurile Sale. Ce privilegiu mai mare poate exista decât să fim împreună-lucrători cu Dumnezeu în îndeplinirea lucrurilor minunate din Psalmul 146?

Dar sunt beneficii și pentru noi. Adesea, creștinii spun că îl caută pe Dumnezeu și că își doresc o relație mai strânsă cu El. Totuși pasaje ca Psalmii 146:7-9 și multe altele din întreaga Biblie ne arată că un mod de a-L găsi pe Dumnezeu este să ne alăturăm Lui în lucrarea pe care o face. Deci, dacă El intervine pentru a-i ridica pe cei săraci, bolnavi și oprimați, și noi ar trebui să lucrăm cu El. „Hristos a venit pe acest pământ ca să trăiască și să lucreze printre cei săraci și suferinzi. Aceștia au avut parte cel mai mult de atenția Sa. Iar astăzi, în persoana copiilor Săi, El merge la cei săraci și lipsiți, alinându-le durerea și ușurându-le suferința.

Dacă nu ar fi suferința și lipsurile, nu am avea cum să înțelegem mila și dragostea lui Dumnezeu și nicio posibilitate de a-L cunoaște pe Tatăl ceresc, Cel plin de compasiune și de înțelegere. Niciodată nu îmbracă Evanghelia un aspect de o mai mare frumusețe ca atunci când este dusă în regiunile cele mai lipsite și mai sărmene.” - Ellen G. White, *Mărturii*, vol. 7, p. 226

Care este experiența ta în ce privește apropierea de Dumnezeu prin slujire?

Joi, 25 iulie – Mila față de nevoiași în cartea Proverbele

Fiind o colecție de cuvinte de înțelepciune, cartea Proverbele cuprinde o gamă variată de subiecte și experiențe de viață. Printre acestea găsim și meditații despre sărăcie, bogății, realizări, dreptate și nedreptate - uneori din unghiuri diferite. Viața nu este întotdeauna simplă și directă, iar cartea Proverbele

Studiu Biblic, Trim. III, 2019 – Slujirea celor în nevoie

ne pune în gardă cu privire la diferitele situații și alegeri care influențează modul de viață chiar și al celor credincioși lui Dumnezeu.

5. Ce găsim în următoarele versete referitor la bogăție, sărăcie și ajutorarea celor în nevoie? Proverbele 10:4; 13:23,25; 14:31; 15:15,16; 19:15,17; 30:7-9

Cartea Proverbele pune accentul pe grija și atenția lui Dumnezeu față de cei săraci și vulnerabili. Uneori oamenii sunt săraci din cauza circumstanțelor, a alegerilor nefaste sau a exploatării, dar oricare ar fi cauza sărăciei lor, Domnul este Creatorul (Proverbele 22:2) și Apărătorul lor (vers. 22,23). Acești oameni nu trebuie asupriți și nimeni nu trebuie să se profite de ei, oricare ar fi greșelile lor.

Deși Biblia ne prezintă o viață mai bună dacă alegem înțelepciunea și ascultarea de Dumnezeu, bogățiile nu vin întotdeauna ca rezultat al binecuvântării lui Dumnezeu. Credințioșii față de Dumnezeu este mai importantă și mai rodnică decât câștigul material (Proverbele 16:8).

Un alt aspect prezent în cartea Proverbele este sinceritatea și corectitudinea în afaceri, în guvernare și în împlinirea dreptății (Proverbele 14:5,25; 16:11-13; 17:15; 20:23; 21:28; 28:14-16). Cartea Proverbele nu are în vedere doar viețile oamenilor, ci ne oferă informații și despre modul în care ar trebui să funcționeze societatea pentru binele tuturor, în special al celor care au nevoie de protecție. Ni se reamintește din nou că, în cele mai bune momente ale lor, cei care guvernează și conduc o fac cu ajutorul lui Dumnezeu (Proverbele 8:15,16) și ar trebui să acționeze ca agenți ai harului și milei Sale față de cei în nevoie.

Este ușor să ne fie milă de cei defavorizați. Ce facem însă practic pentru ei?

Vineri, 26 iulie – Un gând de încheiere

„Psalmii lui David trec ... de la adâncimile recunoașterii vinovăției personale și osândirii de sine până la credința cea mai vie și legătura cea mai strânsă cu Dumnezeu. ... Din toate asigurările cuprinse în Cuvântul Său, aceasta este una dintre mărturiile cele mai vii despre credințioșii, dreptatea și îndurarea legământului lui Dumnezeu.” - Ellen G. White, *Patriarhi și profeți*, p. 754

Despre înțelepciunea din cartea Proverbele: „Acestea sunt principii de care ține bunăstarea societății, atât a asociațiilor laice, cât și a celor religioase. Ele păstrează în siguranță proprietatea și viața. Pentru tot ce face să fie posibilă încrederea și cooperarea, lumea este datoare Legii lui Dumnezeu, așa cum este dată în Cuvântul Său și cum o găsim adesea în inimile oamenilor, într-o măsură destul de redusă, fiind aproape ștearsă.” - Ellen G. White, *Educație*, p. 137

Rezumat: Psalmii și Proverbele sunt două cărți care se concentrează pe credințioșii dovedită în experiențe dificile și încercări. Ele prezintă viziunea lui Dumnezeu pentru societate și preocuparea Lui pentru cei săraci și asupriți. Strigătele din cartea Psalmii și înțelepciunea din Proverbele ne spun că Dumnezeu vede și va interveni pentru a-i proteja. Dacă aceasta este preocuparea Sa, ar trebui să fie și preocuparea noastră.

Studiu suplimentar: Ellen G. White, *Patriarhi și profeți*, capitolul 73 „Ultimii ani ai lui David”; C.S. Lewis, *Meditații la Psalmi*, capitolul „Judecata în Psalmi”.

BIBLIA ȘI CARTEA EVANGHELIZARE – STUDIU LA RÂND

Biblia: 2 Samuel 7-13

1. Cine a exclamat: „Ce mare ești Tu, Doamne Dumnezeule!”?
2. Ce a intenționat David să facă față de Hanun și cum i-a tratat acesta pe slujitorii trimiși la el?
3. Despre care faptă a lui David se spune că „n-a plăcut Domnului”?
4. Ce fel de haină purtau fetele împăratului înainte de căsătorie?

Evanghelizare, subcapitolul „Ocaziile favorabile deosebite pentru evanghelizare”

5. Despre ce a scris Ellen G. White că „vor fi ca frunzele pomului vieții”?